

NOWY CZAS

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. 22 mm) 16 gr. W tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. 69 mm) 1.50. — Drobne ogłoszenia za słowo 12 gr. (tylko dla celów prywatnych). Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej trzy słowa) 20 gr. Drobne ogłoszenia handlowe za słowo 16 gr., pierwsze słowo tłusty druk — 24 grosze (również dopuszczalne są najwyżej trzy słowa. —

Jędrzejów 10/11 lutego 1942.

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50. Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rekopisy będą zwracane stronom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. — Ukazuje się 3 razy w tygodniu: we wtorek, czwartek, sobotę (niezależnie). Prenumerata miesięczna 2.40 zł., z odnośnikiem do domu 2.80 zł. pocztą 3.20 zł.

Znowu zatopiono 38.000 ton u wybrzeży Ameryki.

Na Wschodzie trwają nadal ciężkie walki defensywne.

Z głównej kwatery Wodza, 7 lutego. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

Na Wschodzie trwają walki przy wielkim mrozie i zawiachach śnieżnych.

Na środkowym odcinku frontu silna część dwóch dywizji sowieckich zostały otoczone i rozbite. Wpadło przytem w nasze ręce 15 dział, jak również 44 karabiny maszynowe i granatniki. Podczas walk w ostatnich dwóch tygodniach, jedynie w zasięgu jednej armii zdobyto, względnie zniszczono ponad 300 dział, tysiąc karabinów maszynowych i granatników, jak również ponad 400 samochodów i 850 sanek. Nieprzyjaciel stracił przytem, poza licznymi jeńcami, ponad 18.000 zabitych.

Na północnym odcinku frontu wojska niemieckie zadały nieprzyjacielowi podczas kilku akcji wojsk wypadowych krwawe straty i zniszczyły wielką ilość nieprzyjacielskich stanowisk bojowych.

Na froncie karolskim niemieckie i fińskie powietrzne siły zbrojne zwalczały skutecznie urządzenia kolejowe kolei murmańskiej, jak również obozy barakowe nieprzyjaciela. Wczorajszego dnia bez własnych strat zestrzelono w walkach powietrznych, względnie zniszczono na ziemi, 34 sowieckie samoloty.

Na obszarze morskim dookoła Anglii samoloty bojowe zatopiły dwa nieprzyjacielskie okręty handlowe, łącznej pojemności 10.000 ton. Pięć dalszych wielkich frachtowców zostało uszkodzonych częściowo ciężko przez zrzucone bomb. Na zachód od Anglii jedna z łodzi podwodnych zatopiła brytyjski kontrtorpedowiec.

U wschodnich wybrzeży Ameryki północnej niemieckie łodzie podwodne zatopiły sześć nieprzyjacielskich okrętów handlowych, łącznej pojemności 38.000 ton. Wyróżniła się przytem szczególnie łódź podwodna kapitana porucznika Rascha.

W Afryce północnej, w dalszym natarciu ku wschodowi dotarło do Ain El Gazala. Niemieckie siły lotnicze i artylerji wspierały walki pościgowe wojsk sojusznicych i bombardowały składy materiałów na zachód od Marsa Matruk. Jedna z niemieckich łodzi podwodnych zaatakowała brytyjski konwój w pobliżu Cyrenajki i uzyskała jedno trafienie torpedą.

Na wyspie Malcie bomby ciężkiego kalibru trafiły znowu w lotniska i urządzenia dokowe portu La Valetta. Dalsze ataki powietrzne kierowane były na lotnisko Hal-far. W walkach powietrznych nad wyspą nieprzyjaciel stracił cztery samoloty.

Z głównej kwatery Woda, 9 lutego. Naczelna Komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w niedzielę dnia 8 lutego:

Na wschodzie toczą nadal ciężkie walki defensywne. Kilka grup bojowych nieprzyjacielskich zlikwidowano w kontratakach.

W boju z wielokrotnie przewyższającym nieprzyjacielem odznaczyła się północno-zachodnia niemiecka 269 dywizja piechoty. Na odcinku 4-tygodniowym odparła ona przeszło 120 ataków nieprzyjacielskich, likwidując w licznych kontratakach silne nieprzyjacielskie jednostki bojowe.

W okresie między 31 stycznia a 6 lutego lotnictwo sowieckie utraciło 239 samolotów. Z liczby tej 117 zestrzelono w walkach powietrznych, zaś 18 straciła artylerja przeciwlotnicza. Pozostałe samoloty zostały zdemolowane na ziemi. W tym czasie zaginęło na froncie wschodnim 13 samolotów własnych.

W Afryce północnej obustronna działalność wywiadowa.

Samoloty myśliwskie zestrzeliły w dniu wczorajszym nad zatoką Niemiecką 5 samolotów z jednej z brytyjskich eskadr. Przyczem nie powstały żadne straty własne.

Działalność lotnictwa niemieckiego na Wschodzie.

Berlin, 9 stycznia. Wojska niemieckie w

dniu 6 lutego wśród gwałtownej burzy wschodniej oraz ponownych silnych zawiach śnieżnych, odparły zwycięsko gwałtowne ataki bolszewickie w różnych miejscach środkowego odcinka frontu wschodniego. Jednostki lotnictwa niemieckiego, zwłaszcza samoloty nurkowe, udzielały skutecznej pomocy armji lądowej w jej walkach obronnych i zadały bolszewikom poważne krwawe straty.

W dniu 6 lutego niemieckie lotnictwo przypuszczało ataki na skoncentrowane oddziały sowieckie w południowej części frontu wschodniego. W ub. piątek dokonano ataków nurkowych na koszary i tereny dworcowe pewnej miejscowości na południowym odcinku frontu, przytem zaobserwowano silne eksplozje oraz celne pociski, zrzucone na dworzec kolejowy.

Silne liczebne zespoły samolotów bojowych i nurkowych brały udział w akcji przeciw nieprzyjacielskim posiłkom oraz pozycejom wypadowym na środkowym odcinku frontu, przytem zniszczonych zo-

stało przeszło 200 pojazdów i zaprzęgów z saniami.

Jedna z eskadr samolotów burzących dokonała w dniu 7 lutego na środkowym odcinku bojowym śmiałego ataku na jedno z większych lotnisk sowieckich. W zuchwałych lotach głębinowych wzniecono pożar 12-stu stojących na ziemi samolotów, zaś 8 aparatów uszkodzono. Pastwą ognia padł wagon-cysterna oraz szereg wielkich samochodów ciężarowych.

W podjętej następnie akcji uszkodzania linii kolejowej uszkodzono celnie pociskami z broni pokładowej trzy parowozy oraz kilka wagonów towarowych. Zaobserwowano pożary i eksplozje. Na jednym z lotnisk połowych w tymże rejonie bojowym ta sama eskadra zdemolowała 3 samoloty na ziemi oraz w walkach powietrznych zestrzeliła jeden samolot, wobec czego w toku tych ataków zdemolowano, względnie uszkodzono 24 samoloty sowieckie.

388.000 ton zatopiono dotychczas u wybrzeży Stanów Zjednoczonych.

Berlin, 9 lutego. 387.000 ton tonażu okrętowego zatopiła dotychczas niemiecka marynarka wojenna na zachodnich krańcach oceanu Atlantyckiego.

W cyfrze tej zawarty jest również tonaż sześciu okrętów handlowych, o których zatopieniu koło wybrzeży Stanów Zjednoczo-

nych donosi niemiecki komunikat wojenny z soboty. W ten sposób ogólna ilość zatopionych tam okrętów wzrosła do 55. Wśród sześciu zatopionych okrętów handlowych znajdowały się 3 naladowane parowce-cysterny, co posiada szczególne znaczenie.

Ostatnie doniesienia z frontu wschodniego.

Berlin, 9 lutego. Na północnym odcinku frontu wschodniego, w dniu 5 lutego liczne samoloty bojowe i nurkowe brały energiczny udział w walkach na ziemi, wspierając w ten sposób operacje armji lądowej. Przeszło 100 pojazdów mechanicznych bolszewików padło ofiarą ataków bombowych samolotów niemieckich. W czasie wielokrotnych ataków na linje kolejowe zniszczono 3 lokomotywy i liczne wagony.

W innym miejscu w czasie walki w rowach strzeleckich padło przeszło 70 bolszewików. Niemiecki oddział szturmowy powrócił do swego oddziału, prowadząc pewną liczbę jeńców i wiele zdobytego materiału wojennego.

Artylerja niemiecka kontynuowała bardzo skutecznie ostrzeliwanie ważnych obiektów wojennych w Leningradzie. W mieście, tem zdolano zaobserwować liczne celne trafienia. W rejonie na północny zachód od jeziora Ilmeń wojska niemieckie zwycięsko odparły kilka gwałtownych ataków bolszewickich. Ponieważ bolszewicy, mimo masowego zrucenia do ataku swych żołnierzy nie mogli uzyskać żadnego taktycznego sukcesu, zastosowali wobec pozycji niemieckich ataki w locie zniżonym, jednak wskutek niezwykle wysokich strat musieli ich zaprzestać i cofnąć się do swoich pozycji wyjściowych. W okolicy jednej tylko miejscowości naliczono przeszło 500 poległych bolszewików.

W toku walk obronnych w środkowej części frontu wschodniego pewna bateria haubic uzyskała w ostatnich dniach szczególne sukcesy. Działa te, zajęchawszy do pierwszych linii niemieckich, otworzyły bezpośredni ogień z bardzo niewielkiej odległości, dzięki czemu w ciągu dwóch dni zniszczyły 5 wozów pancernych, wysłanych przez nieprzyjaciela, celem wsparcia swej piechoty. Artylerzyści niemieccy zapobiegli w ten sposób włamaniu się bolszewików do linii niemieckich. Po ciężkich walkach i mimo wielkich trudności, spowodowanych warunkami atmosferycznymi, niemiecki pułk piechoty zdołał w tych dniach wybitnie poprawić swoje stanowiska. Atak frontalny, a równocześnie zachodzący od

flanki, dokonany przez ten pułk, doprowadził do zajęcia ważnej pozycji na wzgórzu. 450 bolszewików zaległo martwych pole walki, do niewoli wzięto 41 jeńców, nadto zdobyto 3 aparaty, 7 dział przeciwpancernych i kilka karabinów maszynowych.

Oddziały czołgów niemieckich oczyściły w dniu 5 lutego pewien punkt, do którego wtargnęli bolszewicy. Na polu walki naliczono przeszło 500 poległych bolszewików. Słaba pod względem cyfrowym załoga niemiecka w pewnej wsi została zaatakowana w kilku kolejno falach przez około 600 bolszewików. Pomimo swej cyfrowej przewagi, nieprzyjacielowi nie udało się wtargnąć do tej miejscowości. Pozostawił na polu 75 zabitych, a w czasie przeprowadzonego później kontrataku piechoty niemieckiej poniósł dalsze krwawe straty.

Również w rejonie na południowy wschód od Kurska wojska niemieckie odparły w nocy na 5 lutego kilka ataków bolszewickich. Kiedy w promieniu widoczności oddziałów niemieckich ukazał się pociąg pancerny, otwarto na niego natychmiast celny ogień artyleryjski, który spowodował pożar lokomotywy. Wskutek tego bolszewicki pociąg pancerny został unieruchomiony na torze.

Na froncie okrążającym Sewastopol pewna niemiecka dywizja pancerna, przy trzaskającym mrozie, dochodzącym do 45 stopni, stawiała nieprzyjacielowi zajęty opór i wydarła z jego rąk kilka miejscowości. Wymieniona dywizja pancerna stała od połowy stycznia naprzeciwko prze-ważających cyfrowo oddziałów nieprzyjacielskich. Na odcinku tym w czasie od 15—31 stycznia wzięto do niewoli 329 jeńców, oraz naliczono 4.482 zabitych bolszewików. Straty materiałowe Sowieców w wymienionym okresie wyniosły na tym odcinku 6 czołgów, 66 armat, 81 granatników, 170 karabinów maszynowych i wielką ilość innej broni palnej.

Szczegóły walk w Afryce północnej.

Berlin, 9 lutego. W związku z niemieckim komunikatem wojennym z dnia 5 lutego i podanymi w nim danymi o zniszczo-

Min. dr Todt uległ śmiertelnemu wypadkowi.

Berlin, 9 lutego. Wypełniając swój obowiązek żołnierski, minister Rzeszy dr Todt poniósł śmierć w dniu 8 lutego wskutek katastrofy samolotu w chwili wykonywania swoich zadań wojskowych.

Fritz Todt urodził się dnia 4 września 1891 w Pforzheim w Badenji. Studjował w Monachium i w Karlsruhe nauki inżynieryjne i promował się na doktora inżynierji. Podczas wojny światowej walczył od pierwszego do ostatniego dnia na froncie zachodnim, przytem od r. 1916 pełnił służbę w lotnictwie. W dniu 5 lipca 1933 został powołany na stanowisko

generalnego inspektora niemieckiego zarządu dróg. W tym czasie po raz pierwszy cała budowa dróg w Niemczech została poddana jednolitemu kierownictwu. Głównym jego zadaniem była budowa autostrad, które wymagały pod względem technicznym i organizacyjnym wyczynów o nieznanym dotychczas skali rozmiarów. Generalny inspektor Todt rozwiązał te zagadnienia z nieporównaną energją.

Coraz to nowe obowiązki rozszerzały zakres pracy dr Todta, aż wreszcie zjednoczył on w swem ręku całą odpowiedzialność za niemiecką technikę. W ramach planu czteroletniego kierował dr. Todt jako pełnomocnik dla uregulowania gospodarki budowlanej całą akcją gospodarki budowlanej, podczas gdy jako generalny inspektor dla zadań szczególnych przyczynił się do szybkiego zrealizowania planu czteroletniego. W dniu 17 marca 1940 r. został mianowany ministrem Rzeszy dla spraw uzbrojenia i amunicji. Wraz z mianowaniem go generalnym inspektorem dla spraw wodnych i energetycznych w dniu 29 lipca 1941 podporządkowany został dalszy ważny teren techniczny i gospodarczy.

W osobie dr. Fritza Todta Niemcy straciły jednego z najwybitniejszych i najbardziej utalentowanych techników doby współczesnej. Pogrzeb dr. Todta odbędzie się na koszt państwa.

nym, względnie zdobytym brytyjskim materiałem wojennym w walkach na terenie Afryki północnej, kompetentne czynniki niemieckie dodają nadto 1.220 pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju.

Wojska brytyjskie pozostawiły te samochody w związku z odwrótem z Benghasi i Deryn. Samochody te zdobyły, względnie zdemolowały w czasie pościgu za wojskami brytyjskimi, niemieckie i włoskie jednostki bojowe. Wspomniane samochody w liczbie 1.220 stanowią pod względem ilości park taborowy niemal całej dywizji.

W Berlinie zwracają uwagę na fakt, iż olbrzymia ilość pozostawionych samochodów i wozów taborowych dowodzi o niezwykle pośpiechu, z jakim wojska brytyjskie wykonywały odwrót. Posuwanie się jednostek niemieckich i włoskich uniemożliwiało oddziałom brytyjskim naprawę, względnie przewóz uszkodzonych samochodów.

Szybkość niemieckiego wypadu charakteryzują niezwykle wysiłki w marszach, dokonane przez oddziały niemieckie i włoskie. Straże przednie, posuwające się naprzód, sił bojowych osi, odbywały w niektórych dniach po 100—150 km, znajdując się w ustawicznym kontakcie z tylnymi strażami nieprzyjacielskimi wśród ustawicznych walk. Liczba zdemolowanych w miesiącu styczniu przez jednostki bojowe armji osi w Afryce północnej brytyjskich samolotów wszelkich typów, wynosiło przeszło 50.

Mandzuku po stronie Japonji.

Hsingking, 9 lutego. Na sesji stronnictwa zjednoczenia Mandzuku, otwartej w niedzielę w obecności cesarza Mandzuku, podkreślono zadania tego kraju w obecnej wojnie.

Zadania te polegają na ochronie północnej granicy, oraz zwiększeniu produkcji ważnych wojennych surowców i materiałów, jak żelaza, węgla, środków wojennych i artykułów żywności, przeznaczonych na użytek walczącego bratniego narodu japońskiego.

Punktem kulminacyjnym sesji były przemówienia premiera Mandzuku Czang-Czinghun, naczelnego dowódcy armji Kwantungu generała Umetsu, oraz prezydenta rady państwowej Takora.

Rozwój sytuacji na Dalekim Wschodzie.

Tokio, 9 lutego. Główna kwatera cesarska doniosła w sobotę o zatopieniu wielkiego nieprzyjacielskiego kontrtorpedowca przez japońską łódź podwodną w dniu 5-go lutego na morzu Jawajskim.

Lekki krążownik Stanów Zjednoczonych typu „Marblehead” oraz krążownik holenderski klasy „Java”, o których uszkodzeniu doniesiono, zostały w istocie tak ciężko uszkodzone, że nie dadzą się już naprawić. Holenderski krążownik „Tromp” pojemności 3.450 ton został w czasie tej samej bitwy również ciężko uszkodzony. Krążownik „Tromp” jest to krążownik torpedowy, wyposażony na morze w r. 1937, który oprócz uzbrojenia artyleryjskiego, wynoszącego 6 dział 15 cm, posiadał 4 działa przeciwlotnicze kalibru 4 cm., oraz 4 karabiny maszynowe i 6 wyrzutni torped.

Jak donosi agencja Domei, obserwator marynarki podaje następujący komentarz do japońskich ataków powietrznych na jednostki floty wojennej Indji Holenderskiej i Stanów Zjednoczonych na morzu Jawajskim: „Wspaniałe operacje lotnictwa marynarki japońskiej dowiodły, że marynarka japońska nanuże nad wodami otaczającymi Indje Holenderskie. Zarówno flocie indyjsko-holenderskiej, jak i flocie azjatyckiej Stanów Zjednoczonych zadano „knock-out”.

Według doniesień japońskich, artyleria japońska kieruje z niezmierną gwałtownością swój ogień na Singapoore. Ostrzeżenie zastąpiono następnie nowymi, gwałtownymi atakami nowożeńcami na obiekty fortyfikacyjne tej twierdzy. Na podstawie obserwacji z Johur Baru wynika, że Anglii w obecnej chwili prowadzi gorączkowe prace około zbudowania nowych umocnień na pagórkowatym terenie w odległości 3 km na południe od drogi z Johuru, względnie rozbudowy dawnych umocnień. Prawdopodobnie lotniska Seletar i Sembawang mają być połączone nowymi fortyfikacjami. Na tym odcinku zaobserwowano tysiące robotników.

W związku z masowym atakiem na wyspę Banka komunikuje główna kwatera cesarska, że zestrzelono przytem lub zniszczono na ziemi 28 samolotów nieprzyjacielskich, a siły powietrzne nieprzyjaciela, które po zajęciu półwyspu Malajskiego przez Japończyków wycofano na wyspę Banka, zostały prawie w całości zniszczone. Na lotnisku Muntok położonym na zachodnim cypelu wyspy Banka, naprzeciw wschodniego wybrzeża Sumatry, wyrzadzono wielkie spustoszenia. Wszystkie samoloty japońskie powróciły do swych baz.

Akcja obsadzania wyspy Borneo przez Japończyków postępuje zgodnie z planem. Po niemal zupełnym zajęciu przez Japończyków brytyjskiego Borneo, dzięki wysadzeniu wojsk koło Balikpapan, Papan Pontianak i w innych miejscach również Borneo holenderskie z wyjątkiem okolic położonych najdalej na południe, znalazło się w rękach japońskich. Wskutek wysadzenia wojsk koło Samarinda na wschodnim Borneo, pozycje japońskie przy szosie do Makassar zostały dalej wzmocnione. Miasto portowe Dakat Datu w zatoce Daroel we wschodniej części brytyjskiego Borneo północnego zostało zajęte przez Japończyków.

Komunikat wojenny z Batawii potwierdza, że wielka część wsi Amboina w cieśninie Moluków została zajęta przez wojska japońskie. Drobnej części oddziałów holenderskich udało się zbiec z tej wsi. Reuter donosi z Rangoonu, że atak lotnictwa japońskiego na Rangoon, dokonany w nocy na sobotę, był najcięższym i nairozległym z podróży wszystkich dotychczasowych. Głównym celem, tak jak dotychczas, było lotnisko w północnej części Rangoonu. W uzupełnieniu tych wiadomości donosi Domei, że wszystkim samolotom japońskim udało się w niuszkodzonym stanie powrócić do swych baz. Od początku operacji przeciwko Birmie dokonano już 45 ataków powietrznych na bazy lotnicze w Rangoonie.

W komunikacie bilansowym na temat sukcesów operacji japońskich na morzu i w powietrzu podano do wiadomości, że zniszczono dotychczas 29 nieprzyjacielskich łodzi podwodnych oraz 52 okręty handlowe o łącznym tonażu 310.000 br. t.

Japończycy zajęli wyspę na kanale Johur.

Sztokholm, 9 lutego. Jak wynika z treści brytyjskiego komunikatu wojennego z Singapoore, Japończycy wyładowali w ub. sobotę na wyspie Lulau Ubin, leżącej na kanale Johurskim, między lądem stałym półwyspu malajskiego, a wyspą Singapoore.

Wyspa ta mierzy 5 km długości i około 2 km szerokości, leżąc u wschodniego wyłotu kanału johurskiego.

Angielski generał o przyczynach klęski brytyjskiej.

Tokio, 9 lutego. „W chwili wybuchu wojny liczyliśmy się z tem, że Japończycy będą próbowali wysadzić wojska na wschodnim wybrzeżu półwyspu Malajskiego, a mianowicie mniej więcej w okolicy Kuantau” — oświadczył angielski generał-major Painter, wzięty do niewoli w odległości kilku kilometrów na północ od Johur Baru. — Tymczasem wojska japońskie — mówił dalej generał Painter — wbrew naszym oczekiwaniom, uczyniły wypad z Sy-

jamu, docierając w ten sposób w bardzo krótkim czasie do zachodniego wybrzeża półwyspu malajskiego. W tem należy szukać właściwej przyczyny klęski na Malajach.

„Nigdy nie sądził, że Japończykom uda się przeprawić przez dżunglę i to jeszcze w toku walk. Nawet dla krajowców, którzy ostatecznie dobrze orientują się w lokalnych stosunkach, jest połączenie z największymi trudnościami przedarcie się przez dżunglę. Wprawdzie posiadaliśmy do-

Japonja w 3-cim miesiącu wojny.

Tokio, 9 lutego. Z dniem 8 lutego Japonja wstąpiła w trzeci miesiąc wojny o stworzenie wielkiej Azji Wschodniej. Z tej okazji zarówno w Tokio, jak i w wielu innych miastach japońskich odbyły się manifestacje.

Wszystkie dzienniki opublikowały ponownie dekret cesarski z dnia 8 grudnia w sprawie wypowiedzenia wojny Anglii i Stanom Zjednoczonym. Wszystkie dzienniki podały też przegląd wielkich sukcesów wojskowych, uzyskanych w ciągu tego krótkiego okresu czasu, które — jak oświadcza „Tokio Niezależnie” — ze względu na swe daleko sięgające skutki sprawiają wrażenie, jakbyśmy od owego dnia 8 grudnia upłynął już cały wiek: Anglija i Stany Zjednoczone, jak pisze w dalszym ciągu wymieniony dziennik, po raz pierwszy w swej historii utraciły wielkie obszary.

Równocześnie dzienniki z żywym zainteresowaniem podkreślają fakt, że czołowe osobowości japońskie, reprezentujące sfery gospodarcze i administracyjne, otrzymały najważniejsze stanowiska na okupowanych obszarach, względnie mianowane zostały doradcami władz wojskowych. Powierzenie tych stanowisk tym doświadczonym mężom stanowi gwarancję, że program Japonji w wojnie o stworzenie Wielkiej Azji Wschodniej polega nie tylko na doprowadzeniu do zniszczenia wojskowego nieprzyjaciela, ale także na zrealizowaniu konstrukttywnej odbudowy tych obszarów.

Statystyka sukcesów japońskich.

Tokio, 9 lutego. Wydział armji lądowej cesarskiej kwatery głównej podał w ubiegłą sobotę do wiadomości przegląd cyfrowy dokonanych przez armję lądową od chwili wybuchu wojny aż po dzień 6 lutego sukcesów i osiągnięć.

Według tych danych zdobyto: 24 samoloty, 224 czołgi, względnie wozy pancerne, 508 dział, 1.492 karabiny maszynowe, około 20.000 karabinów ręcznych, 3.756 wozów taborowych, 1.037 wagonów kolejowych, 307 statków, względnie łodzi różnych wielkości, tudzież zapasy materiałów i żywności.

Eksplzja w porcie Tangeru.

Madryt, 9 lutego. W porcie Tangeru wydarzyła się eksplozja. Według komunikatu z urzędowej strony hiszpańskiej, eksplodował kufer kurjerski przy lądowaniu na samochód, przeznaczony dla konsulatu angielskiego w Tangerze. Katastrofa ta pociągnęła za sobą 11 zabitych i 36 rannych.

Wśród zabitych znajdowali się głównie robotnicy portowi i szoferzy, nadto trzej urzędnicy konsulatu brytyjskiego. Władze hiszpańskie pracują gorączkowo nad wyświeceniem tego incydentu, który wśród ludności wywołał silne zaniepokojenie.

Jak komunikuje w dalszym ciągu w związku z katastrofalną eksplozją w porcie w Tangerze wychodzący tam dziennik „España”, bagaż, który spowodował eksplozję, został przywieziony na pokładzie angielskiego holownika „Rescue” z Gibraltaru do Tangeru. Po wylądowaniu bagażu holownik brytyjski niezwłocznie odjechał z powrotem. Wszystkie doniesienia potwierdzają zgodnie, że niebezpieczny materiał wybuchowy został przywieziony nie przez

Anglicy torpedują statki greckie i szwajcarskie.

Ateny, 9 lutego. Celnym strzałem torpedy zatopiony został przez brytyjską łódź podwodną grecki żaglowiec „Marina”. „Marina” odbywała rejs do Kalamaty z ładunkiem żarna.

W związku ze storpedowaniem tej jednostki prasa grecka zamieszcza sprawozdania nauceńskich świadków z grona marynarzy greckich. Dzienniki zwracają uwagę na fakt, iż Anglija wtraciła Grecję w nieszczęście, a obecnie Anglii uniemożliwiają zaopatrzenie ludności greckiej w żywność.

O wielkiej wyrozumiałości mocarstw osi dla sytuacji, w jakiej znajduje się naród

stateczne zapasy środków żywności i amunicji, jednak dysponując tylko takimi zapasami, nie mogliśmy stawić decydującego oporu gwałtownie posuwającym się naprzód Japończykom. Kiedy w dniu 27 stycznia musieliśmy się cofać wzdłuż wybrzeża zachodniego, utraciliśmy łącznie z naszym statkiem dywizyjnym. Znaleźliśmy się zupełnie odcięci od naszych głównych sił. Wkrótce potem nasza jednostka licząca pierwotnie 2000 ludzi, stopniała do 330 żołnierzy”.

Zestrzelono, względnie zniszczono: na ziemi 914 nieprzyjacielskich aparatów, 92 nieprzyjacielskie statki wojenne i handlowe zatopiono, względnie uszkodzono. Do niewoli wzięto 22.371 jeńców, ponadto stwierdzono u nieprzyjaciela 700 poległych.

Straty japońskie przedstawiają się w porównaniu z powyższym następująco: 3.882 żołnierzy, w czem nie uwzględniono terenów malajskich, ponieważ z tego terenu nie nadeszły dokładne sprawozdania. Ponadto Japończycy postradali 153 samoloty i 10 statków transportowych. Uszkodzono 16 statków transportowych, przyczem 6 z tej liczby zdołano już po naprawie wcielić do służby.

Jak szkolono pilotów japońskich.

Tokio, 9 lutego. Szef lotnictwa marynarki kontradmirał Hisao Matsunaga wyraził się, że nadspodziewane sukcesy lotnictwa japońskiej marynarki w obecnej wojnie należy zawdzięczać wynikom 20-letniej uciążliwej pracy, oraz doświadczeniom.

Matsunaga zakomunikował, że podobnie jak w bitwie morskiej na wodach wokół półwyspu Malajskiego, jak i w bitwie nad Jawa, brało udział wielu młodych pilotów, których wyszkolenie trwało co najmniej 6 lat. Pierwszy trzy lata wyszkolenia przeznaczono na wyłączenie na kształcenie charakterów. Wychowanie idzie w tym duchu, że likwidacja nieprzyjaciela jest rzeczą ważniejszą, niż śmierć pilota. Dopiero w trzecim lub czwartym roku wyszkoleniowym rozpoczyna się oblatywanie samolotów. W czwartym roku służby piloci zapoznają się z techniką motorów, oraz akrobacją. Piąty rok poświęcony jest wyszkoleniu w lotach nocnych, radiotelegrafii, służbie strzeleckiej, zrzucaaniu bomb, lotach nurkowych, oraz wyrzucaniu torped powietrznych. Szósty rok służby przynosi naukę w lądowaniu na pokładzie lotniskowca.

Wkońcu swych wywodów admirał zaznaczył, że do rzeczywistego i pierwszorzędnego wyszkolenia lotników marynarki wymagane są dodatkowe 2-letnie szkolenia, w czasie których piloci nabywają praktycznych wiadomości w nawiazaniu z przestudowaniami wiadomościami teoretycznymi.

hiszpański statek pocztowy, lecz przez jednostkę marynarki brytyjskiej, która z uderzającym pospiechem zawróciła z powrotem.

W czasie eksplozji rozsypała się również skrzynia, zawierająca wielkie ilości ulotek, skierowanych przeciwko rządowi hiszpańskiemu. Ponadto policja w pozostałych workach kurjerskich stwierdziła resztki materiałów wybuchowych. Wskutek eksplozji hiszpański budynek celny na molo odniósł silne uszkodzenia. Liczba śmiertelnych ofiar wzrosła do 14-tu.

Po napadzie angielskim w hiszpańskim porcie Fernando Po, incydent w Tangerze wywołał w całej Hiszpanji ogromne oburzenie. W Tangerze doszło do demonstracji przeciwko sprawcom nieszczęścia. Demonstranci nieśli transparenty z napisem: „Tanger protestuje przeciwko podłemu zamachowi Brytyjczyków”. Wobec oburzenia ludności władza hiszpańska ogłosiła w obrębie miasta stan oblężenia celem niedopuszczenia do wykroczeń przeciwko zamieszkałym tam Anglikom.

grecki — czytamy w prasie greckiej — świadczyć może fakt przybycia statku ze zbożem, wysłanego z Włoch. Dzięki temu podjęto w Atenach rozdział chleba.

Jedną z brytyjskich łodzi podwodnych storpedowała statek towarowy, dzierżawiony przez Szwajcarję. Statek „Urumen”, zaopatrzony w banderę szwajcarską, odbywał rejs do Genui z ładunkiem towarów, przeznaczonych dla Szwajcarji. Pojemność statku wynosi 3.250 ton. Fakt storpedowania statku towarowego czynnik szwajcarskie uważają za klasyczne pogwałcenie praw państwa neutralnego.

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 7 lutego. Włoski komunikat wojenny z soboty brzmi następująco: Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

Wysunięte jednostki dotarły wczoraj do Ain El Gazala. Na Saharze libijskiej obsadzona została znowu oaza Gialo. Włoskie i niemieckie samoloty atakowały nieprzyjacielskie zbiorowiska samochodów, podpaliły kilka z nich i uszkodziły. Jeden „Hurricane” został zestrzelony w walce powietrznej.

Na wyspie Malcie włoskie i niemieckie formacje obrzuciły licznymi bombami średniego i najcięższego kalibru fabryki produkcji wojennej, urządzenia warsztatowe i bazy flotowe. Zostały spowodowane potężne pożary, trafione zostały okręty wojenne. W walkach z osłoną myśliwską angielskie lotnictwo straciło cztery samoloty. Jeden z naszych samolotów nie powrócił.

Nocne naloty na Trypolis i Benghazi spowodowały zabicie ośmiu tubylców, kilku zostało ranionych. Zgłoszone szkody nie są ciężkie.

Nasze morskie siły zbrojne zatopili nieprzyjacielską łódź podwodną. Jedną z włoskich łodzi podwodnych nie powróciła do swej bazy.

Rzym, 9 lutego. Włoski komunikat wojenny z niedzieli brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

Na froncie Cyrenajki działalność oddziałów szperaczy. W rejonie Tobruku, Bardji i Marsa Matruk niemieckie lotnictwo bojowe obrzuciło gradem bomb i ostrzeliwało ogniem karabinów maszynowych skoncentrowane pojazdy mechaniczne oraz obozowiska wojskowe i innego rodzaju. Trafily one celnymi pociskami wojska, zniszczyły materiały wojenne i spowodowały liczne pożary. Nalot angielski na Syrtę spowodował nieznaczne szkody materialne oraz śmierć 6 osób.

Eskadry lotnictwa osi w toku dziennej i nocnych nalotów atakowały lotniska i bazy flotowe na Malcie. Pewna łódź podwodna, trafiona przez niemieckie samoloty bombami najcięższego kalibru, została z całą pewnością zniszczona. Jeden krążownik został celnie trafiony. W czasie walk powietrznych nad wyspą Malta myśliwce niemieckie zestrzeliły 3 samoloty typu Bristol-Blenheim.

W czasie ataku powietrznego na Palermo w dniu 4 lutego trzeci nieprzyjacielski samolot bojowy spadł koło Palazzo Adriano.

Jeden z naszych transportów konwojowanych został ubiegłej nocy w czasie jazdy zaatakowany przez samoloty torpedowe. Zestrzelił on jeden z nich, poczem kontynuował swój kurs, nie poniosłszy żadnych szkód.

Znaczenie powołania Quislinga.

Berlin, 9 lutego. Kola dyplomatyczne stolicy Rzeszy komentując powołanie Quislinga na stanowisko premiera Norwegji przedstawiają następująco swoje stanowisko w tej sprawie:

Powołanie Vidkuna Quislinga na premiera Norwegji stanowi ważny rozdział w historii nowego porządku europejskiego w toku trwającej wojny. Norwegja stanęła dziś w ośrodku wypadków europejskich o epokowym znaczeniu. Wypadki te nie mogły pominąć Norwegji i w logicznym następstwie musiały zbliżyć ten kraj do deii i realizmu nowej epoki. W momencie, kiedy stara epoka przemija nieodwołalnie wraz ze swymi złudzeniami i błędnymi kierunkami, oraz w osobie reprezentantów tego systemu opuściła w dostojnym tego słowa znaczeniu granice kraju, Quisling toruje obecnie swojemu narodowi, nowe drogi ku nowej przyszłości.

Na temat prawnopństwowego stanowiska Quislinga i jego rządu daje pogląd komunikat norweskiego biura telegraficznego, w którym m. in. powiedziano: „Rząd pozostaje pod kierownictwem premiera. Premier posiada kompetencje, które w myśl narodowej konstytucji przysługiwały królowi i Stortingowi (parlamentowi norweskiemu).”

Postanowienia ustawowe premiera są podpisywane przez odpowiednich ministrów i sygnowane przez szefa sekretarjatu. Ustawa, która odbiega od postanowień narodowej konstytucji, musi być podpisana przez szefa ministerstwa sprawiedliwości. Według pełnomocnictwa premiera ministrowie mogą w ramach swego resortu wydawać postanowienia o charakterze ustaw. Postanowienia te będą wydawane jako rozporządzenia. Dekrety ustawowe premiera i rozporządzenia ministrów będą publikowane w norweskim dzienniku ustaw.

Flota brytyjska podporządkowana Amerykanom.

Sztokholm, 9 lutego. Cała flota Imperjum brytyjskiego w zachodniej części Oceanu Spokojnego została podporządkowana admirałowi Stanów Zjednoczonych Hartowi. Wiceadmirał Stanów Zjednoczonych Leary dowodził jednostkami marynarki Australji i Nowej Zelandji.

Wiadomość tę podał departament marynarki w Waszyngtonie. W ten sposób w coraz dalszych dziedzinach Stany Zjednoczone przejmują na siebie samodzielność i odpowiedzialność Angji.

